

V.

O schaduw die bij 't Licht nooit toegang wont,
 Neem weg uw rouw van 't feest eer men u vond!
 Geen hoop dat gij u met de Zon vereenigt!
 Wees blij dat men u duldt op de' achtergrond!

VI.

't Bindgaren van 't verstand heb ik verbroken,
 Verstrooid die bladen met hun fabelspoken....
 Al lijkt het zoo, het is geen overmoed:
 Ik weet te wel met Wien ik heb gesproken.

VII.

God-lof niet levend-dood, mag 'k van Zijn wijn,
 Zijn aanzijn of Zijn afzijn, dronken zijn!
 't Beklag der nughtren stoort tot spot en razen
 De weerloosheid van mijn beschonkenzijn.

VIII.

Bouwvallig raakt het hart en onderwoond,
 Waar liefde werd verjaagd en rede troont.
 Het hechtste huis vervalt in vreemde handen:
 Niemand als de eignaer onderhoudt en schoont.

IX.

Schouw welkom alle schepsel dat ge ontmoet:
 De Maker zag het, en bevond het goed.
 Bedil niet mijn armoedigheid en naaktheid!
 Ik ben gelijk Hij mij beminnen moet.